

Pripravljanje na vojsko.

Da se Avstrija resno pripravlja za vojsko, o tem ni več dvomiti. Vsem oficirjem, ki so na odpustu ali v rezervi, je došel ukaz, da se ne smejo niti za 3 dni oddaljiti iz kraja, v katerem bivajo, ako tega ne naznanijo vojaškim gosposkam, v nikakem slučaju pa ne smejo prestopiti Avstrijskih mej. Takošni oficirji se morajo dalje tudi v 14 dneh preskrbeti, da so popolnoma pripravljeni za vojsko in so vsak trenutek pre-

skrbljeni za odpotovati. V arzenalu se dela noč in dan in državni železnici se je ukazalo, na Dunajski železnici imeti pripravljen poseben tir za vojaške Transporte. Vsak dan se razpošilja 36 Uhacijevih topov. Vsem železničnim vodstvom se je dalje naročilo, naj pripravijo 300 vóz za vojaške namene. Velike projektirane vojaške vaje v Bruku in na južni strani Ogorske izostanejo, 2 vojni krdeli se morate nemudoma pripraviti za vojsko.

Tudi Rusija se pripravlja za vojsko. Iz Odesa se poroča: V Ruskih lukah (pristraniščih) na Črnem morji se razvija tako živa delavnost, kakor še nikdar poprej. Oborožuje se velika flotila. Že je 20 ladij s topovi pripravljenih, da vsak hip morejo ploviti po Donavi. V Nikolajevu oborožuje se veliko število monitorov in ladja oklepica (z železom okovana).

Tako se Avstrija in tako Rusija pripravlja na vojsko. Če pa vprašam: zoper koga se pripravljate na boj? — ne vé ti danes nihče odgovora dati. Kar menda svet stoji, ni bilo kaj tacega! Očiten dokaz gnjilobne sedanje Evropske diplomacije.

To vse se je godilo pred shodom cara Avstrijskega in Ruskega v Reichstadt-u. Bo li po shodu stvar drugača?

Zabavno berilo.

Iz sodnijskega življenja.

Po spominu skušenega starega pravnika.

Spisuje Jakob Aléšovec.

VI.

Sodba večne pravice.

Trgovec Komar je po pravici veljal za najboga-tejšega v mestu B., kjer sem bil jaz še le sedem mesecev, ko se je to zgodilo, kar je predmet tej povesti. Trževal je z blagom na debelo, pri tem pa tudi pečal se s prodajanjem in kupovanjem državnih in drugih obligacij, prodajal državne in loterijske srečke itd. Ker je bil bogat, je bil tudi spoštovan in ud srenjskega in družih odborov. Svoje bogastvo si je bil pridobil pri tej kupčiji, kajti sploh je bilo znano, da je pred kakimi trideset leti prišel v mesto s culico na rami brez vsega družega imetja. A pridnost, nenavadna varčnost, skoposti podobna, ugodni časi in pa sreča mila — vse to je bilo vzrok njegovega bogastva, ki je moralo zdaj že milijon presegati. Šepetalo se je sicer, da to bogastvo njegovo ni vse iz prav čistega vira, marveč da je mnogo po nepoštenem potu pridobljenih stotakov in celó tisučakov med njim; al ker je bil bogat, si take govorice niso upale na dan, in ker je bil v kupčiji natančen, jih tudi ljudje verjeli niso. Dokazati se mu pa tako ni dala nobena goljufija ali kaj enacega.

Obrajtan je bil gospod Komar, a priljubljen ne. Njegova oseba ni bila po tem, da bi se bila komu prikupila. Kratkih besedi, sivih oči, čisto obritega obraza, majhne, čokaste postave in sploh bolj osornega vedenja ni bil mož, kakoršni se nahajajo po veselih družbah in so povsod priljubljeni. Bil je že nekaj let vdovec, sam je moral imeti kakih 50 let, morda nekaj čez; otrok je imel troje, sina in dve hčeri, ki ste bili pa že omoženi. Sin je bil najmlajši izmed njih in družnik očetov v kupčiji; tudi on se je oženil, ravno ko sem jaz prišel v mesto. Znan osebno nisem bil ne z očetom ne s sinom, ker se je večje bogatinstvo rajše le skup držalo in uradnike ter druge reveže postrani gledalo.

Zato se tem bolj čudim, ko nekega dne stopi gospod Komar starejši v mojo pisarno ves preplašen in me prosi pomoči.